

عنوان مقاله:

دولتی بودن یا ملتی بودن: بنیادهای فرهنگ آموزش و برنامه درسی در ایران معاصر

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات برنامه درسی، دوره 12، شماره 45 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

نعمت الله موسی پور - دانشیار دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

عرصه آموزش و برنامه درسی در ایران، عرصه ای است که دولت برای حفظ حاکمیت و مردم برای حفظ هویت، در جهت سیطره بر آن تلاش های طاقت فرسایی را داشته اند. دولت های ایران تا قبل از آشنایی با سنت های آموزش نوین غربی، از جادوی آموزش و برنامه درسی دولتی بی خبر بودند. پادشاهان قاجار که با این موضوع آشنا شدند، برای آنکه آموزش و برنامه درسی ملتی را به دولتی تبدیل کنند، تلاش خود را از سال 1230 آغاز کردند و این کار را حکومت پهلوی در سال 1345 نهایی کرد و جمهوری اسلامی نیز آن را در خدمت اهداف جدید، دنبال نمود. آنچه در بنیاد این کوشش های متعارض دولت ملت قرار دارد، اعتقاد هر دو طرف به امکان پذیری القاء است؛ اعتقادی که شکل دهی رفتار و باور را ممکن قلمداد می کند. اما همچنان این پرسش مطرح است که آیا سیطره ظاهری بر آموزش و برنامه درسی توانسته به سیطره واقعی منتهی شود

کلمات کلیدی:

آموزش و برنامه درسی، فرهنگ آموزش، آموزش دولتی، آموزش ملتی، امکان پذیری القاء، تعارض های دولت و ملت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1015116>

